

еднокръвни, но отчасти сами тѣ не умѣли да се възползуватъ отъ това сръдство, отчасти и самитѣ единовѣрци, за съжаление, малко обръщали на тѣхъ внимание. Впрочемъ, ако разгледаме внимателно историческитѣ обстоятелства, ще видимъ, че причината на това не е ни въ едното, ни въ другото. На младия руски ученъ, Венелинъ, се е представилъ случай да изведе на сцената неизвестното отгвѣдунавско славянско племе и да запознае съ него едновѣрнитѣ братя. Венелинъ направи първата многообещаваща стѣпка: но заветътъ, да се продължи наченатото, най-вече лежи на сърдцето на самитѣ българи. Тѣ сж длѣжни първи да излѣзатъ на това поприще; макаръ че, за съжаление, трѣбва да кажемъ, че тѣ спятъ дълбокъ сънь. Ако нѣкъде се мѣрне образованъ българинъ, то той, получилъ възпитание между гърцитѣ и напоилъ се съ духа на еленизма, отстѣпва отъ своя родъ и иска да минава за грѣкъ, като скрива своето произхождение. Тѣхниятъ примѣръ следватъ и забогатѣлитѣ търговци. Образоваността и богатството, две сръдства, които могатъ съ щедра рѣка да хранятъ народността, се отниматъ незабелязано отъ народа, който, оставайки въ тъмнина и нищета, изнемогва въ невежество, преминаваще отъ родъ въ родъ. По такъвъ начинъ хора жалки, изъ сръдата на на самитѣ българи, считайки за срамно да се наричатъ българи или славяни, сж били причина да не се развие народността. Трѣбва да се победи този предразсѣдѣкъ и да се изкорени злото. Нека ми бжде позволено азъ да дамъ първия примѣръ за това. — Щастливъ ще бжде, ако моитѣ съотечественици ме разбератъ и възлюбятъ родното, националното. Тогава ние ще видимъ славяни по тѣзи мѣста, дето сега отъ географитѣ и статистицитѣ, по погрѣшка и по непознаване българитѣ, сж посочени жители отъ други племена. Доколко сж склонни българитѣ къмъ призванието на образоваността, ще покаже тази книга, описваща съ слабо перо тѣхния поривъ къмъ национална просвѣта. Моето желание не е да покажа своята ученостъ и да мина за писателъ — азъ не жадувамъ за тази слава. — Моето желание, моята цель се състои въ това, да бжде полезенъ на моитѣ съотечественици, да направя добро, да ги поощря въ пѣтя къмъ образованието. — Ще кажа просто: *Quid potui feci, faciant meliora potentes.*